

Sygn. akt IV Nsm 36517

POSTANOWIENIE

Dnia 29 czerwca 2017r.

Sąd Rejonowy w Wieliczce IV Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Paweł Styrna

Protokolant: sekretarz sądowy Rita Kasprzyk

po rozpoznaniu w dniu 29.06.2017r. w Wieliczce

na rozprawie

sprawy z wniosku M. W.

przy uczestnictwie P. C.

o zmianę kontaktów z małoletnią

postanawia:

I. zmienić kontakty P. C. z małoletnią córką M. C. ur. (...) w K. c. P. i M., ustalone w ugodzie zawartej w dniu 6.02.2017r. w sprawie I. N. 1/17, w ten sposób, że w miejsce dotychczasowych ustaleń P. C. będzie uprawniony do widywania się z małoletnią M. C. w pierwszą i trzecią niedzielę każdego miesiąca w godzinach od 15.00 -17.00 w miejscu zamieszkania dziecka (K. nr 7) w obecności matki M. W. w osobnym pomieszczeniu, przy drzwiach otwartych pod nieobecność innych osób w tym pomieszczeniu,

II. zobowiązać strony do realizowania kontaktów w sposób opisany w pkt I postanowienia,

III. orzec, że strony samodzielnie ponoszą koszty postępowania.

Sygnatura akt IV Nsm 365/17

UZASADNIENIE

postanowienia z dnia 29 czerwca 2017r.

Wnioskodawczyni M. W. wniosła o zmianę ustalonego w toku postępowania sądowego I. N. 1/17 sposobu kontaktów ojca P. C. z małoletnią córką M. C., w ten sposób, że w miejsce dotychczasowych ustaleń uczestnik P. C. będzie miał prawo do widywania się z małoletnią córką w 1 i 3 niedziele każdego miesiąca, w godzinach od 15.00 do 17.00 w miejscu zamieszkania dziecka w obecności wnioskodawczyni M. W., w osobnym pomieszczeniu przy otwartych drzwiach pod nieobecność innych osób w tym pomieszczeniu. W uzasadnieniu wskazano, że pomimo ustalonych przez Sąd kontaktów z dzieckiem, uczestnik od 26 marca 2017r. nie realizuje przyznanego mu prawa do kontaktów z córką. Takie zachowanie uczestnika uniemożliwia matce dziecka wyjazd z córką na weekend, na święta lub wakacje z uwagi na ustaloną wcześniej częstotliwość kontaktów. Ponadto wnioskodawczyni podjęła pracę w wymiarze pełnego etatu przez 5 dni w tygodniu. Świadczy to o istotnej zmianie okoliczności, uzasadniającej także zmianę wcześniej ustalonego sposobu kontaktów uczestnika z małoletnią M. C.. Wskazano również, że podczas dotychczasowych kontaktów P. C. domagał się, aby dom, w którym mieszka wnioskodawczyni z córką opuszczali jej rodzice, którzy są właścicielami domu.

W odpowiedzi na wniosek uczestnik oświadczył, że wyraża zgodę na zaproponowaną przez wnioskodawczyni zmianę sposobu kontaktów z małoletnią córką, z tym zastrzeżeniem, że spotkania nie będą się odbywać „przy drzwiach otwartych”.

Niesporne było, że na posiedzeniu w dniu 6 lutego 2017r. w sprawie I. N. 1/17, strony zawarły ugodę, w której uregulowały sposób kontaktów z małoletnią M. C..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni M. W. mieszka wraz z córką M. C. w domu swoich rodziców, prowadząc wspólne gospodarstwo domowe. Dotychczasowe kontakty P. C. z córką odbywały się w miejscu zamieszkania dziecka. Uczestnik domagał się, aby podczas spotkań drzwi pokoju, w którym przebywał z córką były zamknięte, lub aby w domu nie było innych osób, co nie było możliwe, gdyż dziecko płakało nie widząc matki. M. W. wchodziła także do pokoju, aby przewinąć córkę lub ją nakarmić. Żądania uczestnika były przyczyną konfliktów pomiędzy P. C., a rodzicami M. W. (dziadkami dziecka), którzy są właścicielami domu, a które przejawiały się scysjami słownymi i skutkowały wzywaniem policji. Konflikty te wpłynęły także na decyzje uczestnika o ograniczeniu spotkań z córką, w związku z czym od końca marca 2017r. P. C. nie realizował regularnie kontaktów z córką, zgodnie z ugodą zawartą w dniu 6 lutego 2017r.

Dowód:

- zeznania M. W. k-33,

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wiarygodnych zeznań M. W., która odpowiadała na zadawane pytania pewnie i rzeczowo, jednoznacznie wskazując okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia, jej postawa w trakcie zeznań, w tym precyzja odpowiedzi, przekonała Sąd o wiarygodności jej relacji.

Sąd pominął dowody z zeznań świadków A. S. i Z. W. (1), gdyż okoliczności które mały być wykazane tymi dowodami nie były kwestionowane przez uczestnika i zostały potwierdzone zeznaniami wnioskodawczyni. Sąd pominął także dowód z zeznań P. C., który pomimo prawidłowo doręzonego wezwania nie stawiał się na rozprawie i nie usprawiedliwił swojej nieobecności.

Bez znaczenia dla rozstrzygnięcia były dowody z nagrania zapisanego na pendriv'ie (K-21) oraz z kserokopii listów (K-23 do 25), gdyż potwierdzają one konflikt pomiędzy rodzicami wnioskodawczyni, a uczestnikiem, zaś przedmiotem niniejszego postępowania było uregulowanie kontaktów uczestnika z małoletnią córką, a nie jego konflikt z rodziną wnioskodawczyni. Po za tym poważne wątpliwości dotyczą autentyczności tych dowodów, w szczególności listów, które były opatrzone podpisami: (...) oraz „K.Z. W.”, co jednak jest bez znaczenia z uwagi na brak związku tych dowodów z przedmiotem postępowania.

Sąd zważył, co następuje.

Na wstępie podkreślić należy, że w przypadku uregulowania kontaktów między rodzicem, a dzieckiem, rola sądu jest subsydiarna, to znaczy, że rozstrzyga on o kontaktach tylko w przypadku, gdy rodzice nie mogą dojść do porozumienia (art. 113¹ § 1 k.r.o.). Sąd, więc orzeka, w tym przedmiocie bądź w ramach wyroku rozwodowego na podstawie art. 58 § 1 k.r.o., bądź samodzielnie na zasadzie art. 107 § 1 k.r.o. Orzeczenie o kontaktach nie jest jednak niezmiennie. Zgodnie, bowiem z treścią art. 113⁵ k.r.o., sąd opiekuńczy może zmienić rozstrzygnięcie w sprawie kontaktów, jeżeli wymaga tego dobro dziecka. Wynika z tego explicite, że przesłanką warunkującą zmianę orzeczenia regulującego kontakty jest dobro dziecka; przesłanka ta ma także decydujące znaczenie przy rozstrzygnięciu, po upływie, jakiego okresu sąd może lub powinien zmienić to orzeczenie. Bez znaczenia są, więc ambicje rodziców, ich wzajemne konflikty, a także trudności w wykonaniu wcześniej wydanego orzeczenia.

Przedmiotem niniejszego postępowania był wniosek o zmianę orzeczenia regulującego kontakty P. C. z małoletnią córką M. C.. W toku przewodu sądowego, zostały ujawnione okoliczności uzasadniające zmianę ustaleń o kontaktach,

zawartych w ugodzie z 6 lutego 2017r. (I. N. 1/17). W szczególności wskazać należy, że dotychczasowy sposób kontaktów dezorganizował wolny czas w weekendy wnioskodawczyni i dziecka, podporządkowując każdą niedzielę wizytom uczestnika, który jednak swoje uprawnienia realizował nieregularnie. W konsekwencji, zdarzało się, że do kontaktów nie dochodziło, gdyż uczestnik nie przyjeżdżał w wyznaczonym czasie, pomimo przygotowania małoletniej do spotkania z ojcem. Uzasadnia to zmianę częstotliwości spotkań, na pierwszą i третią niedzielę każdego miesiąca, co uczestnik zaakceptował wyrażając w odpowiedzi na wniosek zgodę na taką zmianę. Uzasadnione jest także zastrzeżenie, aby kontakty odbywały się „przy drzwiach otwartych”. Zauważyć, bowiem należy, że małoletnia M. C. ma dopiero 10 miesięcy i wymaga opieki oraz obecności matki, pozostawienie, więc tak małego dziecka przez dwie godziny w zamkniętym pomieszczeniu z „obcą” osobą, którą widuje raz na dwa tygodnie, z pewnością zaburzy poczucie bezpieczeństwa małoletniej i narazi ją na traumę, która może wpłynąć na późniejszy jej rozwój emocjonalny. Zbędne, w tej sytuacji jest stawianie jakichkolwiek barier, chociażby w postaci „zamkniętych drzwi”, które zamiast zapewnić bezkonfliktowy i bezpieczny przebieg spotkań uczestnika z córką, wpłyną na trudny do przezwyciężenia, na późniejszym etapie rozwoju dziecka, brak zaufania do ojca i zaburzenia emocjonalne związane ze wspomnieniami tych kontaktów. Przypomnieć, więc należy, że w sprawie o zmianę wcześniej ustalonych kontaktów z dzieckiem, bez znaczenia są ambicje rodziców, ich wzajemne konflikty, a także trudności w wykonaniu wcześniej wydanego orzeczenia lub ugody, gdyż decydującym kryterium jest dobro dziecka. Tak więc konflikty uczestnika z wnioskodawczynią oraz jej rodzicami, wskazywane w odpowiedzi na wniosek, nie determinują rozstrzygnięcia Sądu, co do sposobu i zakresu kontaktów P. C. z małoletnią córką M. C..

Podsumowując, oboje rodzice mają równe prawa w kontaktach z dzieckiem. Oboje powinni również działać w takim kierunku, by prawo do kontaktów przysługujące drugiej stronie było realizowane. Nie można jednak zapominać, że dla kształtu kontaktów pierwszorzędne znaczenie ma dobro dziecka. Dobro małoletniej M. C. wymaga zaś obecnie zmiany sposobu i zakresu kontaktów, w sposób określony w postanowieniu, co wyżej wyjaśniono.

O kosztach postępowania orzeczono stosując ogólną regułę ponoszenia kosztów postępowania nieprocesowego wynikającą z art. 520 § 1 kpc, mając na uwadze, że obie strony, pomimo odmiennych stanowisk, w równym stopniu były zainteresowane rozstrzygnięciem w niniejszej sprawie.